

handling her i Tinget, var Grunden kun den, at Tiden ikke slog til. Der indkom til Udvalget et Andragende fra Kvindeorganisationerne om, at Kvinderne maatte faa større Frihed til selv at bestemme, hvor de ønskede at have deres Statsborgerret, end den, der gaves i Lovforslaget. Udvalget var ikke klar over, hvordan en saadan Frihed vilde virke, over Rækkevidden af den, og man bad derfor om en Del Oplysninger. Det medførte, at Tiden gik, og Samlingen sluttede, og Forslaget blev, som sagt, derfor ikke gennemført.

Nu fremsættes Lovforslaget paa ny. I Mellemtiden er der sket dette, at de i Norge og Sverige har vedtaget Loven, men det er sket med en Ændring, idet man har ændret § 4 i det daværende Lovforslag, hvorved man giver § 4 en større Udvidelse, og da Regeringen ikke mener at kunne gaa med til denne Udvidelse, har man foretrukket at lade § 4 helt gaa ud. Deraf følger, at §§ 6 og 7 i Lovforslaget ogsaa er udgaaet. De Personer, der var Tale om i det forrige Lovforslags § 4, henvises saa til at faa deres Statsborgerret ordnet ved de aarlige Indfødsretslove, ligesom de har faaet hidtil. Jeg kan ikke tænke mig, at denne Ændring vil lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, men Lovforslaget vil jo blive henvist til et Udvalg, og der vil saa der blive Lejlighed til nærmere at overveje Spørgsmaalet.

Den væsentligste Forandring fra vor nuværende Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret findes i Lovforslagets § 5, der siger: „Dansk Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land. Bor han her i Riget, indtræder Tabet først, naar han flytter ud af Riget.“ Herved slaas det fast, at en Kvinde, som gifter sig med en fremmed Mand, ikke mister sin Statsborgerret, for det første inden det er sikkert, at den Mand, hun gifter sig med, har Statsborgerret i et andet Land, og at hun erhverver Statsborgerret i hans Hjemland, og endvidere, at hun ikke taber den, før hun flytter ud af Riget. Derved mener jeg, at den Uret, der var overfor Kvinderne, er blevet rettet, thi saa længe en Kvinde befinder sig her i Riget, maa det vel siges, hun har Samhørighed med det; flytter hun bort, vil denne Samhørighed jo forsvinde. Endvidere er der Bestemmelsen i § 8: at de Kvinder, som har mistet deres Statsborgerret, fordi de er gift med fremmede, erhverver den igen ved Lovens Vedtagelse, saafremt de har boet her i Landet hele Tiden, siden de blev gift. Endelig maa

det siges, at § 6 er en ny Bestemmelse. Der har været rejst nogen Tvivl om, hvorvidt det midterste Stykke er saa klart affattet, som man kunde ønske — det angaar dem, som opholder sig her i Landet paa Grund af deres Uddannelse —, men det er ligeledes et Spørgsmaal, som kan blive nærmere overvejet i Udvalget.

I det hele vil jeg takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har taget Arven op efter sin Forgænger og fremsat Lovforslaget. Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige det Støtte, og jeg anbefaler det til velvillig Behandling i dette høje Ting. Jeg skal ved Forhandlingens Slutning tillade mig at stille Forslag om Udvalg.

Lewinsky: Det foreliggende Forslag er, som allerede den ærede foregaaende Taler har udtalt, overensstemmende med det Forslag, vi behandlede i forrige Samling. Der er sket enkelte Ændringer i det, men Hovedpunktet i Forslaget fra i Fjor, nemlig den Retfærdighedshandling overfor Kvinderne, der skabes ved dette Lovforslag i Modsætning til Reglerne i Loven af 1898, er jo opretholdt. Dette er den betydeligste Del af Lovforslaget, og det glæder mig i høj Grad, at det er blevet bibeholdt, og at det vandt saa ubetinget Tilslutning nu hos den ærede Ordfører for Venstre. Jeg vil udtale Haabet om, at Lovforslaget maa faa en let Gang gennem Udvalget, saa at man fra alle Sider kan enes om at gennemføre denne Retfærdighedshandling overfor de danske Kvinder, og kan med disse Ord anbefale Forslaget til velvillig Fremme.

Døcker: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale nærværende Lovforslag. Jeg tror, at det vil gaa let gennem Tinget, da den eneste Forandring, den højtærede Indenrigsminister har foretaget i Lovforslaget, saaledes som det var forelagt i dette høje Ting i sidste ordentlige Samling, er, at han har udeladt de detaillerede Bestemmelser og overladt Afgørelsen af de enkelte Tilfælde til de aarlige Indfødsretslove. De mulige Uklarheder eller Ting, som maaske ikke ligger ganske tydeligt for, vil jo kunne klargøres i det Udvalg, som er annonceret at ville komme. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Aubeck: Da mit Partis Ordfører under Behandlingen af et lignende Lovforslag i Fjor, det ærede 17de tingvalgte